

Sygn. akt III RC 300/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Makarska

Protokolant: ref. staż. A. G.

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Ostrowi Mazowieckiej na rozprawie

sprawy

z powództwa M. T.

przeciwko małoletniemu G. T. reprezentowanemu przez matkę A. P.

o obniżenie alimentów

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powód M. T. wniósł przeciwko pozwanemu małoletniemu G. T. „o obniżenie kwoty alimentów zasądzonych przez Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej dnia 14.10.2010 r. sygnatura akt sprawy III RC 249/10 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności dnia 25.10.2010 r. z kwoty 600 zł do kwoty 400 zł (k.1). W uzasadnieniu powód podał, że dnia 14.10.2010 r. Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej zasądził na rzecz pozwanego alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie. Ustalając wysokość alimentów Sąd brał pod uwagę ówczesną sytuację powoda, która obecnie uległa radykalnej zmianie. W tamtym czasie powód prowadził dobrze prosperującą firmę. Na dzień dzisiejszy jest osobą bezrobotną, z zawieszoną działalnością z powodu braku zleceń. Ponadto powód założył rodzinę i ma utrzymaniu w tej chwili żonę i drugiego syna, dlatego nie jest w stanie płacić tak wysokich alimentów. Na utrzymanie dziecka są zobowiązani łączyć oboje rodzice. Matka małoletniego nie zahańbiła się pracą i odkąd ją powód zna nie pracowała. Powód jest w stanie utrzymać syna, jeśli zamieszkałby on u niego. W tej chwili powód jest przekonany, że alimenty nie są przeznaczone na potrzeby syna, tylko korzysta z nich matka dziecka (k.1-2). Jest ona osoba zdrową, młodą, mieszkającą w rozwijającym się gospodarczo mieście, co daje jej możliwość podjęcia jakiegokolwiek pracy zarobkowej. „Mając ponad trzydzieści lat nie jest normalne tak rażąco unikać ciężkiej pracy na utrzymanie swoje i w połowie naszego syna” – podnosi powód. Powód podał, że poza alimentami kupował dodatkowo ubrania dla syna, jak też sponsorował wakacje, drogie gadzety typu : komputer, konsola, gry (k.74-75).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego, A. P. wniosła o oddalenie powództwa i podała, że powód jest osobą młodą, zdrową i w pełni posiada możliwości zarobkowe i majątkowe, aby w dalszym ciągu rozwijać firmę, którą założył (głównym powodem zawieszenia działalności gospodarczej był brak zleceń). To po stronie matki małoletniego pozwanego nastąpiła istotna zmiana stosunków, gdyż straciła ona pracę. W małym mieście, jak O. znacznie więcej czasu zajmie jej znalezienie jakiegokolwiek pracy. Natomiast powód mieszka w B., które jest stosunkowo dużym miastem, o znacznie bardziej rozwiniętym rynku pracy. Powód podał, że jest w stanie utrzymać małoletniego w razie zamieszkania z nim. Świadczy to tylko i wyłącznie o fakcie, że powód posiada możliwości zarobkowe i finansowe na alimentowanie na poziomie kwoty 600 zł, z uwagi na fakt, że wtedy koszty miesięczne utrzymania powoda wzrosłyby

znacznie. Ponadto w ocenie matki pozwanego sytuacja majątkowa powoda jest kreowana na potrzeby niniejszego postępowania i ma na celu wprowadzenie w błąd Sądu (k.41-43). Ponadto A. P. podniosła, że powód we wniosku w sprawie o zmianę miejsca zamieszkania małoletniego G. T. podał, że stać go na to, aby G. mógł chodzić do dobrej szkoły, rozwijać swoje zainteresowania jak i pasje, które są często odpłatne (k.70).

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Pozwany G. T. jest dzieckiem powoda, M. T. i A. P.. Urodził się on 23.06.2006 r. W dniu 14 października 2010 r. M. T. i działająca w imieniu małoletniego G. T., A. P. zawarli w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Ostrowi Mazowieckiej, sygn. akt III RC 249/10 ugodę, na mocy której M. T. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz G. T. kwotę po 600 zł miesięcznie, poczynając od 1 października 2010 r. (k.2, 9 akt III RC 249/10). W tym czasie matka dziecka nigdzie nie pracowała, natomiast ojciec małoletniego prowadził działalność gospodarczą. W okresie od stycznia 2010 r. do sierpnia 2010 r. M. T. wykazał w księdze przychodów i rozchodów 125074,88 zł przychodu, 152325,25 zł kosztów (w tym 120641,74 zł z tytułu zakupu towarów handlowych i materiałów - k.7 akt III RC 249/10).

W dniu 6.07.2013 r. powód zawarł związek małżeński (k.37). Żona powoda jest osobą bezrobotną, nie posiada prawa do zasiłku (k.22), ma ona syna w wieku 7 lat, który zamieszkuje razem z powodem i jego żoną, przyznane zostało na jego rzecz świadczenie z funduszu alimentacyjnego w kwocie 500 zł miesięcznie (k.35). W dniu (...) urodził się drugi syn powoda, J. T. (k.36). J. T. jest alergikiem, mleko dla niego kosztuje około 40 zł za opakowanie, powód wydaje na mleko około 300 zł miesięcznie (zeznania powoda k.83-84,7-8), ponadto na szczepionkę dla niego powód poniósł już wydatek w kwocie 744,96 zł (k.21,20). Na utrzymanie dziecka powód wydaje w granicach 500 – 600 zł miesięcznie (zeznania powoda k.83-84, 7-8). Dnia 15.08.2013 r. powód zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej (k.34) i obecnie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna (zeznania powoda). Powód spłaca kredyt, którego miesięczna rata wynosi 901,95 zł (k.12). Za usługi telefoniczne świadczone na rzecz powoda prowadzącego działalność gospodarczą uiszczał on w okresie od 10.08.2013 r. do 9.12.2013 r. miesięcznie kwoty powyżej 370 zł (k.13-15). Powód jest właścicielem lokalu mieszkalnego oraz dwóch garaży (k.23). Podatek od nieruchomości należny za 2013 r. wyniósł 385 zł (k.16), zaliczka na koszty utrzymania nieruchomości wynosi kwotę 467,02 zł – od 1.12.2013 r. (k.17). Powód ponosi koszty dojazdu po pozwanego w celu odbycia kontaktu jednorazowo w kwocie ok.120 zł (k.20), za prąd płaci średnio 50 zł miesięcznie. Powód podał, że utrzymuje się z pracy dorywczej u znajomych, zarabia miesięcznie 1000-1200 zł, pomaga mu jego matka, daje mu miesięcznie około 2000 zł, podobną kwotę dają rodzice żony powoda (zeznania powoda k.83-84, 7-8). Powód z osobami z nim zamieszkującymi dysponuje zatem miesięcznie kwotą około 5500-5700 zł (wraz ze świadczeniem z funduszu alimentacyjnego na rzecz syna żony powoda). Ponadto powód sprzedał (przed zawieszeniem działalności gospodarczej) dwa samochody dostawcze, jeden w grudniu 2012 r. lub styczniu 2013 r. za kwotę 10000 zł, a drugi w kwietniu lub maju 2013 r. za „niecałe 15000 zł” (zeznania powoda k.83). Powód podał, że na utrzymanie młodszego syna wydaje miesięcznie 500-600 zł. Syn żony, który jest rówieśnikiem pozwanego, otrzymuje 500 zł z funduszu alimentacyjnego i powód wraz z żoną dokładają na jego utrzymanie również 500 zł. Na utrzymanie siebie i żony powód wydaje około 1000 zł miesięcznie (zeznania powoda). Miesięczne dochody powoda (oczywiście bez uwzględnienie dochodu uzyskanego ze sprzedaży samochodów dostawczych), w tym z tytułu darowizny, pozwalają zatem na pokrycie zobowiązań powoda, w tym alimentów na rzecz pozwanego w kwocie 600 zł miesięcznie.

Powód podnosi, że jego sytuacja majątkowa uległa radykalnej zmianie, gdyż był zmuszony do zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej (działalność gospodarcza powoda to, jak wynika z wpisu w (...) k. 34, podatkowej księgi przychodów i rozchodów: tynkowanie, posadzkarstwo, tapetowanie, oblicowywanie ścian, powód przy tym wskazał, że jego działalność gospodarcza polega na układaniu podłóg i schodów drewnianych – k.7). Jednocześnie powód podaje, że zarabia wykonując prace dorywcze. Nie można zatem dać wiary powodowi, że był zmuszony do zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej. Powód podaje, że w 2010 r. prowadził dobrze prosperującą firmę, od tamtej pory działalność przynosiła straty. Jednakże jak wynika z załączonych do akt odpisów z podatkowej księgi przychodów i rozchodów (k.24-27,31,47-49,53-55,59-61,66), odpisów zeznań podatkowych (k.50-52,56-58,62-65), zaświadczeń z Urzędu Skarbowego (k.28-30) wynika, że w roku 2010 powód uzyskał dochód w kwocie 803,60 zł, w 2011 r. – w kwocie 33 974,48 zł, w roku 2012 – 29 646,12 zł. Nie jest znany dochód powoda z działalności gospodarczej w 2013 r. ujętej w księdze przychodów i rozchodów, gdyż powód nie podał wartości

remanentu końcowego (choć był wzywany do jego podania – k.38). Biorąc pod uwagę treść księgi przychodów i rozchodów, twierdzeń powoda, że nadal wykonuje dorywczo prace oraz wysokość wydatków miesięcznych powoda (w tym na sam telefon), nie można dać wiary powodowi, że sytuacja majątkowa powoda od 2010 r. uległa takiej zmianie, że nie jest on obecnie w stanie uiszczać alimentów na rzecz pozwanego w kwocie 600 zł. Nie można dać wiary, aby powód zmuszony był do rezygnacji z wykonywania działalności gospodarczej.

Powód w 2010 r. przy dochodzie rocznym 803,60 zł miał możliwości, aby płacić alimenty w kwocie 600 zł na rzecz pozwanego i nie udowodnił, aby jego możliwości zarobkowe obecnie się zmniejszyły. Powód zeznał, że obecnie z wykonywania prac dorywczych osiąga dochód w kwocie 1000-1200 zł miesięcznie. Należy podkreślić, że powód jest człowiekiem zdrowym, ma 34 lata, ma doświadczenie w układaniu podłóg i schodów drewnianych, jest technikiem mechanikiem samochodowym, posiada licencjat z zarządzania nieruchomościami, jego możliwości zarobkowe są duże. Pozwalają one na uiszczanie alimentów na rzecz pozwanego w kwocie ustalonej w 2010 r. mimo, że obecnie powstał obowiązek alimentacyjny powoda wobec drugiego syna, J. T., a żona powoda jest osobą bezrobotną. Powód podaje, że obecnie utrzymuje się też z prac dorywczych, można więc uznać, że przy wykorzystaniu wszelkich umiejętności powoda i dołożeniu należytej staranności, działalność gospodarcza powoda powinna ulegać rozwojowi i przynosić dochody co najmniej w niezmnieszonej wysokości. Należy podkreślić, że stosownie do art.135k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zasadne zatem i zgodne z treścią art. 135k.r.o. jest oparcie się przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych na możliwościach zarobkowych zobowiązanego do tych świadczeń. Trzeba też przy tym wskazać na wysokość wydatków ponoszonych przez powoda, która jest duża, w świetle twierdzeń powoda o stratach z działalności gospodarczej, nawet uwzględniając uzyskanie przez powoda pieniędzy ze sprzedaży samochodów.

Należy też podnieść, że powód jest właścicielem lokalu mieszkalnego, dwóch garaży, samochodu O. (...) z 2006 r., posiada, jak podał, szereg wartościowych narzędzi stolarskich (cykliniarkę, szlifierkę krawędziową, polerkę jednotarczową).

Matka małoletniego pozwanego podała, że pozwany chodzi do pierwszej klasy szkoły podstawowej. Koszt wyposażenia dziecka do szkoły sięgał 2000 zł. Pozwany wraz z matką mieszkają u rodziców A. P. i nie pokrywają żadnych związanych z utrzymaniem mieszkania kosztów. A. P. pomagają jej rodzice. Na jedzenie dla małoletniego matka wydaje miesięcznie około 1000 zł, płaci raty za laptop zakupiony dla syna 100 zł miesięcznie, na składki szkolne, wyjazdy syna ze szkoły uiszcza 50 zł miesięcznie. A. P. jest obecnie osobą bezrobotną, od 12.10.2013 r. do końca marca 2014 r. ma przyznany zasiłek dla bezrobotnych, który w miesiącu grudniu 2013 r. wynosił 578,60 zł netto (zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego k.84,8-9, zaświadczenia k.45,44). Matka małoletniego posiada wykształcenie wyższe w zawodzie pedagog oraz średnie – technik ekonomista.

Powód podał, że koszty utrzymania małoletniego pozwanego wynoszą 1000 zł miesięcznie. Powoda żona ma siedmioletniego syna i tyle wynosi miesięczne jego utrzymanie. Zdaniem Sądu kwota miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniego pozwanego podana przez powoda jest kwotą, która pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb pozwanego. Biorąc pod uwagę okoliczności, że pozwany ma siedem lat i mieszka z matką, obowiązek alimentacyjny A. P. wobec małoletniego częściowo wyczerpuje się zatem w osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie małoletniego. Należy więc przyjąć, że ojciec małoletniego powinien pokrywać koszty utrzymania i wychowania małoletniego w większym zakresie niż matka. Kwota 600 zł alimentów zatem jest kwotą, którą powód winien łożyć na rzecz małoletniego tytułem pokrycia kosztów jego utrzymania i wychowania.

W świetle wyżej omówionych okoliczności i dowodów należy stwierdzić, że powstanie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec nowonarodzonego syna, którego matka jest osobą bezrobotną i zawieszenie przez powoda działalności gospodarczej, nie spowodowały takiej zmiany stosunków, która stosownie do art.138 k.r.io. stanowiłaby o możliwości zmniejszenia należnych od powoda na rzecz pozwanego alimentów. Dlatego też Sąd powództwo oddalił.

Powód jako strona przegrywająca proces stosownie do art.98 k.p.c. ponosi koszty procesu.